

КОНСТАНТИН УШИНСКИ ПЕТЕЛЪТ И КУЧЕТО

Превод от руски: Теодор Попов, —

chitanka.info

Живял едно време един дядо със своята баба. Живеели те в голяма немотия. От всички животни само петел и куче си имали — но и тях хранели лошо. Един ден кучето рекло на петела:

— Хайде, братко петльо, да идем в гората — тук трудно ще преживеем ние с тебе.

— Да идем — казал петелът, — там няма да ни бъде по-лошо от тука.

И тръгнали те където очите им видят. Цял ден вървели. Почнало да се свечерява — настанало време да спят.

Свърнали те от пътя и си избрали за нощувка едно голямо хралупесто дърво. Петелът кацнал на един клон, а кучето се завряло в хралупата и заспали.

На сутринта, едва се сипнала зората, петелът закукуригал:

— Ку-ку-ри-гу-у-у!

Чула лисицата петела; прищяло ѝ се петльово месце да си похапне. И ето, дотичала тя до дървото и почнала да хвали петела:

— Ей, петленце! Брей, петленце! Такава птица никога не съм виждала: и перцата ти красиви, и гребенът ти червен, и гласецът ти сладък! Слез долу, хубавецо.

— Защо? — запитал петелът.

— Ела ми на гости. Построила съм си нова къща и много зърна съм събрала за тебе.

— Добре — рекъл петелът. — Само че не мога да дойда сам — имам си другар

„Какво щастие! — помислила си лисана. — Вместо един — два петела ще изям.“

— А къде е твоят другар? — запитала тя. — И него ще поканя на гости.

— Там, в хралупата, спи — отвърнал петелът.

Лисицата се впуснала към хралупата, а кучето — джав! — хванало лисана за муцуната и я разкъсало.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.